

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 895/2021
24.06.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Божицара Вујичића, председника већа, Весне Субић, Јелице Бојанић Керкез, Гордане Комненић и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиоца Оператора дистрибутивног система ЕПС Дистрибуција Београд, Огранак Електродистрибуција Ниш, чији је пуномоћник Ивана Мараш, адвокат из ..., против тужене АА из ..., чији је пуномоћник Владислав Радосављевић, адвокат из ..., ради стицања без основа, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 2182/19 од 15.10.2020. године, у седници већа одржаној дана 24.06.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 2182/19 од 15.10.2020. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 2182/19 од 15.10.2020. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Нишу Гж 2182/19 од 15.10.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Нишу П 7125/18 од 17.04.2019. године, којом је одбијен, као неоснован, тужбени захтев да се обавезе тужена да тужиоцу, на име неоснованог обогаћења због неовлашћеног коришћења електричне енергије, у периоду од 29.06.2017. године до 06.10.2017. године, исплати износ од 86.873,10 динара, са законском затезном каматом од 06.10.2017. године до исплате и обавезан тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 21.000,00 динара. Ставом другим изреке, одбијен је, као неоснован, захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију (погрешно означавајући пословни број предмета и датум доношења другостепене одлуке), због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца као о изузетно дозвољеној, у смислу одредбе члана 404. Закона о

парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011...18/2020, у даљем тексту: ЗПП).

Правноснажном пресудом, применом материјалног права из Закона о облигационим односима, Закона о енергетици и Уредбе о условима испоруке и снабдевања електричном енергијом, одбијен је тужбени захтев за исплату одређеног новчаног износа на име неоснованог обogaћења због неовлашћеног коришћења електричне енергије. Ово након оцене основаности истакнутог приговора недостатка пасивне легитимације на страни тужене, јер тужена, према евиденцији тужиоца, није регистрована као корисник електричне енергије.

У таквом случају, другостепени суд је према чињеницама утврђеним у овој правној ствари донео одлуку у складу са правним ставовима који су изражени кроз одлуке Врховног касационог суда, због чега нема услова за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, а ради разматрања правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Поред тога, тужилац није уз ревизију доставио правноснажне пресуде из којих произилази закључак о различитом одлучивању у истој или сличној чињенично правној ситуацији.

Из наведених разлога, применом члана 404. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Чланом 468. став 1. ЗПП је прописано да су спорови мале вредности спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Чланом 479. став 6. ЗПП прописано је да у поступцима о споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 06.11.2018. године. Првостепена пресуда донета је 17.04.2019. године. Другостепена пресуда донета је 15.10.2020. године. Вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде је износ од 86.873,10 динара.

Како се у конкретном случају ради о спору мале вредности, у ком вредност предмета спора побијеног дела очигледно не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија тужиоца није дозвољена, применом члана 479. став 6. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Божидар Вујичић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић